

Arrest

nr. 303 587 van 22 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 29 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. DELHEZ en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. Je bent zestien jaar en geboren in het dorp Milab, gelegen in het district Shegal van de provincie Kunar. Je ouders verblijven net als je vier broers en drie zussen nog in je dorp.

Vier dagen voor je Afghanistan verliet was je met je drie ezels in het districtcenter Shegal om boodschappen te doen en deze terug naar het dorp te brengen. In het districtcenter werd je door Qari O. gevraagd om een pakket mee te nemen dat je aan zijn huis in jullie dorp moest afleveren. Je stemde in met deze vraag en vatte je tocht naar huis aan.

Ongeveer na één uur reizen werd je door de toenmalige autoriteiten tegengehouden voor een controle. De agenten ontdekten dat er in het pakket dat de Qari aan jou had meegegeven kogels en buskruit zaten. Je werd meteen meegenomen en vastgehouden in een veiligheidspost van de overheid in het districtshuis van Shegal. Het nieuws van je arrestatie werd bekend in je dorp en na tussenkomst van de malek en andere dorpsouderen kon je na drie dagen op borg vrijkomen. De politieagenten zeiden dat indien ze Qari O. niet zouden vinden ze jou opnieuw zouden aanhouden. Je keerde terug naar huis en nam meteen de dieren mee naar de bergen. Niet lang nadien kwam je broer naar jou toe om je te zeggen dat de taliban intussen naar jullie huis kwamen om jou te zoeken. Je keerde weer huiswaarts en je werd door je vader naar het huis van je tante van moederszijde in het dorp Qaladja gestuurd. De volgende dag kwam je vader ook naar het huis van je tante en je vlucht uit Afghanistan werd geregeld door de man van je tante. Na een reis van ongeveer tien maanden kwam je op 20 februari 2022 in België aan en op 21 februari 2022 diende je een verzoek om internationale bescherming in.

Ongeveer acht maanden voor je persoonlijk onderhoud werd je vader een eerste keer door de taliban meegenomen voor één dag. Nadat de taliban hem naar jou hadden gevraagd en hem hadden geslagen werd hij weer vrijgelaten. De taliban herhaalden deze praktijk nog een tweede maal ongeveer vijf maanden voor je onderhoud en ditmaal werd je vader een viertal uur vastgehouden door de taliban.

Bij terugkeer vrees je door de taliban geïnterviewd te worden omdat je door hen van spionage wordt beschuldigd.

Ter staving van je verzoek leg je de kopies van de taskaras van je vader en van jou neer, evenals van een email inzake je volleybaltraining en van een attest van je schoolgang in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat je geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond hebt. Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je door de taliban geïnterviewd te worden omdat je door hen van spionage wordt beschuldigd (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 11/04/2023, hierna CGVS, p.8,13). Inconsistenties, onaannemelijkheden en andere opvallende vaststellingen in jouw verklaringen verhinderen echter dat er aan jouw verzoeksmotieven geloof kan worden gehecht.

Vooreerst moet rekening worden gehouden met onderstaande inconsistente verklaringen. Tijdens je eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vertelde je dat je na te zijn gearresteerd door de politie gedurende vier uur werd vastgehouden eer je weer vrijkwam (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/09/2022). Op je persoonlijk onderhoud bij het CGVS zei je echter dat je toen drie dagen werd aangehouden (CGVS p.11-12). In je eerste interview heb je ook verteld dat je het pakket van de Qari aan een onbekende persoon moest afleveren terwijl je op het CGVS aangaf dat je het aan het huis van de Qari en zijn vrouw en kinderen, die je wel degelijk kende, moest afgeven (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/09/2022; CGVS p.8-9). Op de DVZ verklaarde je nog dat de overheid tegen jouw vader had gezegd dat ze jou weer zouden arresteren indien ze de Qari niet zouden vinden (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/09/2022). Uit je verklaringen tijdens je onderhoud op het CGVS blijkt echter dat men dit tegen jou en niet tegen je vader zei (CGVS p.8,11).

Verder is het zeer opmerkelijk dat je op de DVZ verklaarde dat je naast kogels ook wapens vervoerde voor de Qari, maar sprak je op het CGVS over kogels en buskruit (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/09/2022; CGVS

p.7-8). Jouw argumentatie dat je op je eerste interview ook alleen sprak over buskruit en kogels kan geen verschoning bieden (CGVS p.13). Jouw verklaringen op de DVZ werden je immers voorgelezen en jij en je voogd tekenden voor akkoord (CGVS-Vragenlijst d.d. 09/09/2022). Ook op het CGVS gaf je aan dat je geen opmerkingen of problemen te melden had over je eerste interview (CGVS p.2-3). Van een verzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, wordt verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan evenwel redelijkerwijze van jou worden verwacht dat je volledige, eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt over de incidenten die te maken hebben met de redenen voor jouw vertrek uit Afghanistan, aangezien dit de kern uitmaakt van jouw vluchtrelaas. Voorgaande inconsistenties in jouw verklaringen zijn een eerste aanwijzing dat er aan jouw relaas geen geloof kan worden gehecht.

Bovendien kan er niet aan de houding van jou en je familie worden voorbijgegaan. De taliban stonden heel sterk in jouw regio en ze hadden al ongeveer vijftig jaar de macht in je dorp (CGVS p.3-4). Dorpelingen die niet met de taliban meewerkten werden lastiggevalen, ontvoerd en zelfs gedood (CGVS p.4). Eenieder die door de taliban werd opgeroepen en effectief meeding keerde nooit terug, zo wist je vader (CGVS p.12). Je zou als een spion van de overheid worden bestraft en vermoord als je naar de moskee zou zijn gegaan (CGVS p.13). In die zin is het in de eerste plaats zeer opmerkelijk dat je net na je vrijlating wegens wapensmokkel door toedoen van Q.O., hetgeen geen alledaagse gebeurtenis is, meteen met de dieren de bergen introk (CGVS p.7). Nadat de taliban intussen naar je huis kwamen en je broer niet lang nadien je dit kwam medelen in de bergen, ging je gewoon terug naar huis op vraag van je vader (CGVS p.7,12). Gezien jullie voorkennis en de reputatie van de taliban is het zeer vreemd dat je vader je meteen naar huis liet terugkeren daar waar de taliban je net nog zochten omwille van spionage tegen hen. Je geeft voorts ook aan dat je naar huis terugkeerde omdat je je eerst diende te informeren en waardoor je bijvoorbeeld niet rechtsreeks vanuit de bergen naar je tante kon gaan (CGVS p.13). Deze redenering kan gezien de ernst van de situatie evenwel niet overtuigen. Dat jij of je familie, ondanks jullie kennis over de taliban in jullie regio, niet inzagen dat er grote problemen waren voor jou nadat de munitie van de Qari in jouw bezit werden onderschept, je daarom drie dagen werd aangehouden door de autoriteiten en de taliban in je huis daarna kwamen zoeken naar jou, is namelijk helemaal niet aannemelijk (CGVS p.13). Je stelling dat je na je vertrek uit je land ook niet meer hebt geïnformeerd over wat er met Q.O. is gebeurd toont dan weer een gebrek aan interesse aan die moeilijk te rijmen valt met je vrees op vervolging bij terugkeer (CGVS p.11). De houding van jou en je familie zoals hierboven beschreven doen het geloof in je aangemeten vrees verder afnemen.

Daarnaast stelt het CGVS zich ook vragen bij de houding van Q.O. die tot de taliban behoorde. Uit jouw verklaringen blijkt dat de Qari zijn vertrouwen in jou stelde om zijn pakket met munitie vanuit het districtscenter Shegal naar zijn huis te brengen (CGVS p.8-10). Nochtans had jij niets te maken met de taliban en waren jij en je familie eerder overheidsgezind (CGVS p.4). Behalve enkele neven van je vader waarmee jullie geen contact hadden heb je geen familie die banden had met de taliban (CGVS p.4-5). Jij sprak eerder met de Qari alleen maar bij het vrijdagsgebed en om boodschappen mee te nemen voor hem (CGVS p.8-9). Op de weg van Shegal naar je dorp gebeurden wel vaker controles en mogelijks was de Qari toen hij je vroeg zijn pakket mee te nemen op de hoogte van zo een controlepunt van de overheid (CGVS p.9). Uit jouw verklaringen dat de Qari mogelijks anticipeerde op een controle onderweg naar het dorp blijkt dat hij beroep moest doen op een zeer betrouwbaar persoon om het pakket te vervoeren naar zijn huis. Hierbij aansluitend kunnen er ook heel wat vraagtekens worden gesteld bij het feit dat de Qari jou rechtstreeks en dus zonder tussenpersoon vroeg om het pakket te vervoeren. Hij sprak met jou bovendien niets af over wat je moest doen bij problemen onderweg (CGVS p.10). Jij vertelde bij de controle dan ook meteen aan de agenten dat het pakket met munitie toebehoorde aan Q.O., die zich nota bene niet lang voordien dus nog in het districtscenter bevond (CGVS p.7,11,13). Deze gang van zaken is evenwel niet aannemelijk. Dat het plan van de Qari niet solide was en helemaal anders verliep zoals door hem verhoopt toon je zodus zelf aan.

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan er aldus geen geloof worden gehecht aan jouw relaas en aangemeten vrees.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je dan ook niet aannemelijk gemaakt dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)** per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf](#)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul.

De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA

rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”.

Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en**

individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

*Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Je voogd voert enkel aan dat je je best doet om je te integreren in België en ter staving leg je een email waaruit blijkt dat je volleybal speelt en een attest over je studies aan het Koninklijk Atheneum van

Jambes neer (CGVS p.14). Deze elementen volstaan niet om te kunnen besluiten dat je omwille van jouw verblijf in België negatief bekeken zou worden bij terugkeer naar Afghanistan. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je volgens de door jouw verklaarde geboortedatum tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven. Jouw taskara stelt echter dat je veertien jaar oud was in 1398 (21 maart 2019 – 20 maart 2020), wat jouw leeftijd bij vertrek uit Afghanistan rond april 2021 minstens op vijftien jaar brengt. De geboortedatum die je in Bulgarije verklaarde geeft je dan weer de leeftijd van zeventien jaar bij vertrek uit je land. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij gaf aan dat je bijna een jaar na je vertrek uit Afghanistan 17,9 jaar met een 95% predictie-interval tussen 16,1 en 19,9 jaar oud was. Bijgevolg kan er worden aangenomen dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je praktiseert nog de islam, hebt nog contact met je familie in Afghanistan, en hebt in België nog veel Afghaanse vrienden (CGVS p.1,3,5). Ook uit de reacties op je Facebookposts blijkt dat je vriendengroep uit Afghanen bestaat. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen ongedaan te maken. Deze kunnen enkel dienen als bewijs van identiteit en activiteiten in België (zie ingediende documenten). De overige opmerkingen van je voogd kunnen evenmin enige wijziging brengen aan hetgeen voorafgaat (CGVS p.14). Met loutere verklaringen inzake de algemene situatie in Afghanistan en de stelling dat een vrijwillige terugkeer onmogelijk is voor een minderjarige waardoor er minstens subsidiaire beschermingsstatus in jouw hoofd moet toegekend worden, doet jouw voogd geen afbreuk aan voornoemde vaststellingen (CGVS p.14).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden en van artikelen 14 en 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot vaststelling van de werking van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“A. De status van het kind en de gevolgen daarvan

A.1. Het kind en het rekening houden met zijn kwetsbaarheid gedurende het verhoor en in het kader van de beslissing.

De jonge leeftijd van verzoeker vereist bijzondere voorzichtigheid bij de behandeling van haar asielverzoek in het algemeen, en haar verklaringen in het bijzonder.

[theoretische uiteenzetting]

Dat er naast deze kwetsbaarheid in verband met de leeftijd van verzoeker een bijzondere kwetsbaarheid bestaat in verband met zijn psychologische gezondheidstoestand.

Dat tegenpartij op de hoogte is van deze grote kwetsbaarheid van verzoeker.

Dat verzoeker zich bovendien zich hierover herhaaldelijk heeft uitgesproken.

Dat evenwel moet worden vastgesteld dat voor de twee verhoren van verzoeker geen specifieke maatregelen werden genomen.

Dat de enige door tegenpartij voorgestelde maatregel bestond in het nemen van een pauze op zijn verzoek.

Dat er duidelijk geen adequate maatregel werd genomen.

Dat het verhoor van verzoeker duidelijk niet onder de vereiste adequate omstandigheden heeft plaatsgevonden.

Dat geen enkele vertrouwenspersoon, zoals een psycholoog aangewezen door verzoeker, hem kon begeleiden.

Dat alleen deze maatregel verzoeker de nodige verlichting had kunnen brengen.

Dat tegenpartij op de hoogte was van het trauma van verzoeker, dat verband hield met zijn verleden.

Dat de tegenpartij verzoeker uitdrukkelijk vragen heeft gesteld over dit verleden. Dat tegenpartij dus moet hebben geweten dat dergelijke vragen verzoeker tot een dergelijke "crisisreactie" zouden brengen.

Dat het vaststaat dat indien tegenpartij de moeite had genomen om stappen te ondernemen om verzoeker onder adequate omstandigheden te horen, er geen flagrante tegenstrijdigheden zouden zijn geweest over zulke kleine punten als het vertrek van verzoeker en het feit dat zijn vader daarna al dan niet naar het dorp was teruggekeerd.

Dat dergelijke overwegingen duidelijk ondergeschikt zijn aan het relaas van verzoeker en zijn angsten, maar aantonen dat hij ten tijde van zijn verhoor niet over het nodige toezicht beschikte.

Dat tegenpartij echter onvoldoende toezicht heeft gehouden op de twee verhoren van verzoeker.

Dat artikel 48/9 van de wet van 15 december 1980 stelt dat : [...]

Dat vastgesteld dient te worden dat tegenpartij de moeite niet nam om een psycholoog of een geneesheer aan te wijzen om te weten te komen welke de specifieke procedurele noden van verzoeker zijn.

Dat een dergelijke maatregel nochtans ongetwijfeld aan tegenpartij kon toestaan het voorschrift van artikel 48/9, §4 van wet van 15 december 1980 na te leven, dat stelt dat : [...]

Dat de bestreden beslissing de in het middel beoogde beschikkingen schendt, gezien tegenpartij niet alleen heeft nagelaten tot een onderzoek over te gaan om de specifieke procedurele noden van verzoeker te kennen, zonder haar beslissing te motiveren, maar dat zij bovendien geen enkele gepaste maatregel nam om deze procedurele noden tegemoet te komen.

Dat de in het middel beoogde beschikkingen kennelijk geschonden zijn.

A.2. De beperking van de fundamentele vrijheden van het kind in Afghanistan

[theoretische uiteenzetting]

Nochtans, in geval van terugkeer in Afghanistan, zal verzoeker verschillende fundamentele rechten beperkt zien :

- Verplichte aangepaste kledij*
- Verplichte baart*
- Verplichting zijn haar, zoals gewenst, te laten knippen*
- Verbod naar muziek te luisteren*
- Beperking van de scholing (bv. heeft een jonge NBMV uitgelegd dat hij geen geschiedenis noch aardrijkskunde lessen zou hebben, hoewel hij deze in België kon volgen)*
- Beperking in de omgang met andere kinderen (o.a. met meisjes)*
- Verplichting zijn godsdienstplichten te vervullen*
- Beperking van de vrijheid van meningsuiting*
- enz.*

[theoretische uiteenzetting]

B. De persoonlijke geschiedenis van verzoeker en de analyse van het CGVS

— *Eerste tak : De verklaringen van verzoeker*

Overwegende dat tegenpartij stelt dat verzoeker tijdens zijn verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vervolgens bij het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd.

Dat, alvorens in te gaan op de kritiek van tegenpartij op de verklaringen van verzoeker, eraan dient te worden herinnerd dat tegenpartij verzoeker nooit heeft geconfronteerd met de aangevoerde tegenstrijdigheden.

Dat artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 2003 tegenpartij echter verplicht om, wanneer zij een dergelijke tegenstrijdigheid vaststelt, de asielzoeker te ondervragen en hem in staat te stellen het verwijt toe te lichten.

Dat dit in casu niet het geval was.

Dat tegenpartij verzoeker duidelijk niet heeft geconfronteerd met wat zij als de tegenstrijdigheden beschouwde en hem dus de mogelijkheid heeft ontnomen om zijn standpunt daarover kenbaar te maken.

Dat verzoeker bijgevolg de kans heeft gemist om elke twijfel over een mogelijke tegenstrijdigheid weg te nemen.

Dat de bestreden beslissing aldus op flagrante wijze de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Overwegende dat tegenpartij in de eerste plaats heeft beklemtoond dat verzoeker op zijn eerste hoorzitting zou hebben verklaard dat hij 4 uur werd vastgehouden, alvorens op zijn hoorzitting met de tegenpartij te verklaren dat hij 3 dagen werd vastgehouden.

Dat er echter duidelijk sprake was van een tegenstrijdigheid tijdens de hoorzitting door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat verzoeker namelijk duidelijk heeft verklaard dat hij 3 dagen gevangen had gezeten. [...]

Dat niet zijn arrestatie 4 uur duurde, maar de tweede arrestatie van zijn vader.

Dat men zo in zijn hoorzitting kan lezen dat : [...]

Dat tegenpartij derhalve ten onrechte stelt dat de verklaringen van verzoeker tegenstrijdigheden bevatten.

Dat hoogstens kan worden gesteld dat er een verwarring bestaat in de verklaringen van verzoeker en in geen geval een tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van zijn relaas en zijn angsten in twijfel kan trekken.

Overwegende dat tegenpartij in de tweede plaats op een tegenstrijdigheid wijst met betrekking tot de persoon aan wie verzoeker het hem afgegeven pakket moest overhandigen.

Dat verzoeker heeft verklaard dat hij het pakket bij QARI thuis moest afgeven, maar niet heeft aangegeven aan welke persoon het pakket moest worden afgegeven.

Dat men, nogmaals, alleen maar kan betreuren dat verzoeker niet geconfronteerd kon worden met deze verklaringen om een precieze uitleg te kunnen geven in het kader van zijn verhoor door het CGVS.

Dat verzoeker duidelijk minder precies is geweest tijdens zijn hoorzitting door de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat hoewel hij weliswaar niet wist aan wie hij het pakket moest overhandigen, hij wel wist waar hij heen moest.

Dat dit geen tegenstrijdigheid is, maar slechts een gebrek aan precisie, waarschijnlijk te wijten aan zijn jonge leeftijd en zijn gebrek aan rijpheid, twee factoren waarmee, ondanks de beweringen van tegenpartij van het tegendeel, in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden.

Dat hier geen sprake kan zijn van een tegenstrijdigheid van dien aard dat deze een gebrek aan geloofwaardigheid van de vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst impliceert.

Overwegend dat tegenpartij in de derde plaats duidelijk geen rekening heeft gehouden met alle verklaringen van verzoeker.

Dat hem wordt verweten dat hij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verteld dat hij niet alleen buskruit, maar ook wapens had vervoerd, hoewel hij deze wapens tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft genoemd.

Dat verzoeker tijdens het verhoor door tegenpartij verklaarde : [...]

Dat terecht kan worden aangenomen dat verzoeker zich tijdens de hoorzitting bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet volledig en vrij heeft kunnen uitdrukken.

Dat het duidelijk is dat verzoeker de inhoud van de vervoerde pakken zo goed mogelijk heeft willen uitleggen, maar aangezien hij deze nooit heeft geopend, kon hij in elk geval alleen maar veronderstellingen maken.

Dat aangezien verzoeker de pakken niet heeft kunnen openen, kan hem op basis van louter vermoedens geen tegenstrijdigheid in zijn verklaringen worden verweten.

Dat gelet op het voorgaande verzoeker geen tegenstrijdigheden of onjuistheden kan worden verweten die de stelling zouden kunnen rechtvaardigen dat zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst niet geloofwaardig is.

— Tweede tak : De Taliban

Overwegende dat tegenpartij verzoeker verwijt dat hij niet consequent is geweest toen hij na zijn vrijlating naar zijn huis terugkeerde, hoewel hij vreesde door de Taliban wegens spionage te worden gearresteerd en gedood.

Dat verzoeker aanvankelijk zijn toevlucht zocht in de bergen in het gezelschap van de dieren.

Dat de Taliban onmiddellijk na zijn vrijlating naar zijn huis zijn gegaan om hem te zoeken.

Dat, toen zij hem niet vonden, omdat verzoeker zich in de bergen bevond, zij met lege handen zijn vertrokken.

Dat de vader van verzoeker daarop zijn zoon heeft gebeld om hem te vragen naar zijn huis terug te keren, aangezien zij een bepaalde tijd hadden voordat de Taliban naar het huis zouden terugkeren om te controleren of verzoeker daar aanwezig was.

Dat deze terugkeer naar het gezin noodzakelijk was om zijn vertrek uit AFGHANISTAN voor te bereiden.

Dat verzoeker bovendien nog een zeer jonge jongen was en het is begrijpelijk dat hij niet alleen in de bergen bleef en dat zijn vader wilde dat hij naar huis terugkeerde. Dat het voor verzoeker twijfelachtig zou zijn geweest om onmiddellijk na zijn vrijlating naar zijn woning te gaan, quod non.

Dat dit een aanzienlijk risico zou hebben betekend.
Dat verzoeker zich wilde beschermen door rechtstreeks naar de gevangenis te gaan.
Dat het echter niet denkbaar was dat hij voor onbepaalde tijd in de bergen zou blijven wonen.
Dat verzoeker snel door de Taliban zou zijn geïdentificeerd en gedood.
Dat de terugkeer naar zijn huis om zijn vertrek uit AFGHANISTAN voor te bereiden een afgemeten risico was dat moest worden genomen.
Dat er dus geen sprake is van inconsistentie of tegenstrijdigheid in de houding of woorden van verzoeker.
Dat voor zover de bestreden beslissing het tegendeel beweert, het de in het middel beoogde beschikkingen schendt.
 — Derde tak : Qari O.
Overwegende dat tegenpartij van mening is dat het nauwelijks geloofwaardig is dat verzoeker een dergelijk pakket zou worden toevertrouwd en dat zij de mogelijkheid dat het fout zou gaan niet overwegen.
Dat verzoeker het pakket werd toevertrouwd omdat hij een kind was en daarom minder kans liep om door de Afghaanse autoriteiten te worden gecontroleerd, des te meer omdat hij in het dorp woonde.
Dat zijn beste dekmantel zijn openhartigheid en onschuld was.
Dat het dan ook voor de hand ligt dat verzoeker niet te veel moest weten en zeker niet voorbereid had moeten verschijnen, hetgeen argwaan zou hebben gewekt.
Dat verzoeker in feite als muilezel heeft gediend en de Taliban op die manier iets moest verschaffen om voor te vechten
Dat verzoeker dit tijdens zijn verhoor zeer gedetailleerd uitdrukkelijk heeft verklaard : [...]
Dat verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij ondanks zijn talrijke doorgangen nog nooit door de veiligheidstroepen werd gecontroleerd.
Dat dit uiteraard het vertrouwen versterkt dat in hem kon worden gesteld en de hoop dat hij ongehinderd de controleposten zou kunnen passeren.
Dat dit ook rechtvaardigt dat het niet nodig werd geacht verzoeker voor te bereiden op een reactie in geval van een dergelijke controle.
Dat het gebrek aan voorbereiding echter catastrofaal was, aangezien verzoeker in paniek raakte bij het zien van de controlepost en onmiddellijk de feiten meldde aan de soldaten die hem controleerden.
Dat het opnieuw verontrustend is om te constateren dat eiser als volwassene wordt behandeld en dat tegenpartij geen rekening houdt met zijn minderjarigheid en alle broosheid en kwetsbaarheid dat dit met zich meebrengt.
Dat eiser een natuurlijk vertrouwen heeft in de veiligheidsdiensten, dat met name voortvloeit uit de aanwezigheid van zijn 3 broers in ditzelfde leger.
Dat hij deze militaire bijgevolg legitiem in vertrouwen had kunnen nemen, in de hoop op deze manier van hun bescherming te kunnen profiteren, quod non aangezien verzoeker uiteindelijk opgesloten zal worden.
Dat nogmaals vastgesteld dient te worden dat tegenpartij geen rekening heeft gehouden met de status van minderjarige van verzoeker en de gevolgen van deze status, met name wat de mildheid jegens verzoeker betreft.
Dat de bestreden beslissing bijgevolg niet afdoende kan worden gemotiveerd en bijgevolg de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

C. Verwestersing

Overwegend dat verzoeker vreest als 'verwesterd beschouwd kan worden' omdat hij al sinds twee jaren in België verblijft en Afghanistan in 2021 heeft verlaten.
Overwegende dat verzoeker AFGHANISTAN bijna 3 jaar geleden verlaten heeft.
Dat hij zich in BELGIE heeft geïntegreerd en een westerse levensstijl heeft aangenomen.
Dat hij alleen al op die grond het risico loopt te worden vervolgd indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst.
Dat tegenpartij deze kwestie echter op geen enkel moment aan de orde heeft gesteld.
Dat de bestreden beslissing dus op zijn minst op deze grond nietig dient te worden verklaard wegens gebrek aan motivering en schending van de in het middel beoogde beschikkingen.
Wij wijzen er eerst op dat vervolging in de zin van de Vreemdelingenwet toekomstgericht beoordeeld moet worden. Hoewel vervolging ondergaan in het verleden een vermoeden van toekomstige vervolging doet ontstaan in toepassing van artikel 48/7 Vreemdelingenwet, is het er geen vereiste voor. De bewijsstandaard is die van de redelijke waarschijnlijkheid, waarbij de vrees van de verzoekers als gegrond wordt beschouwd indien :
 [...]
Bovendien zal de vervolging niet beperkt zijn tot specifieke daden, maar in het algemeen een samenloop zijn van verschillende elementen. Dit is voldoende om de drempel van vervolging te bereiken:
 [...]
Uit bovenstaand onderzoek mag blijken dat verzoeker zich in een erg kwetsbare positie bevindt. Hieronder zal worden uiteengezet dat verzoeker een specifiek risico op vervolging loopt omwille van gepercipieerde verwestering.

De impact van een langdurig verblijf in het buitenland op Afghaanse onderdanen is erg groot. Enerzijds lopen ze bij terugkeer het risico intern ontheemd te worden, anderzijds lopen ze een groot risico omwille van de terugkeer op zich.

a. Daden van vervolging

[bespreking van landeninformatie]

b. Gronden van vervolging

[theoretische uiteenzetting]

Overwegende dat verzoeker AFGHANISTAN bijna 9 jaar geleden verlaten heeft.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie en rechtspraak]

D. TOEKENNING VAN SUBSIDIAIRE BESCHERMING

[...]

D.1. Aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan

[theoretische uiteenzetting en bespreking van landeninformatie en rechtspraak]

D.2 De toepasselijkheid van artikel 48/4, §2, onder b) van de wet van 15.12.1980 in het licht van de ongekende humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan

a. Humanitaire en hongersnoodsituatie in Afghanistan

[...]

b. Verantwoordelijkheden van de actoren in de humanitaire crisis

[...]

D.3. De humanitaire crisis in Afghanistan leidt tot een schending van artikel 3 van het EVRM

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer]

D.4. Subsidiaire bescherming kan worden toegepast in situaties van economische crisis/hongersnood

[theoretische uiteenzetting]".

2.2. Bij zijn verzoekschrift brengt verzoeker 61 stukken met landeninformatie middels URL-verwijzing bij (stukken 1-59 en stukken 62-63).

2.3. Bij aanvullende nota van 28 december 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzingen bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van

herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn langdurig verblijf in België en persoonlijke omstandigheden (zijn vlucht uit Afghanistan in 2021, zijn minderjarigheid, de omstandigheden van zijn verblijf in België) en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst tevens uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer uit Europa, alsook naar rechtspraak van onder meer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4.1. Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de aldaar aanwezige cultuur inzake waarden en normen, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Verzoeker dient bijgevolg concreet aan te tonen dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde en persoonsgerichte vrees voor vervolging dient te koesteren ingevolge zijn verblijf in het buitenland.

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf als minderjarige in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de 'vrees voor vervolging' (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”,* (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het 'Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)' van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Inzake verzoeker, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dient bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming ook rekening te worden gehouden met het principe van het hoger belang van het kind.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is verankerd in het EU-recht via artikel 24, § 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Artikel 24, § 2 van het Handvest bepaalt het volgende:

“2. Bij alle handelingen in verband met kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind een essentiële overweging.”

Deze bepaling geeft kinderen het recht hun belangen te zien beoordeeld worden en als primaire overweging in rekening genomen worden bij alle beslissingen die hen direct of indirect raken. Artikel 24, § 2 van het Handvest is van toepassing op alle kinderen, inclusief verzoekers om internationale bescherming.

Het beginsel van het hoger belang van het kind is eveneens vervat in artikel 20(5) en overweging 18 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Artikel 20(5) van de Kwalificatierichtlijn stelt:

“5. Bij de uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk die betrekking hebben op minderjarigen, laten de lidstaten zich primair leiden door het belang van het kind.”

Overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn luidt als volgt:

“(18) Het „belang van het kind” dient bij de uitvoering van deze richtlijn een van de hoofdoverwegingen van de lidstaten te zijn, overeenkomstig het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 1989. Bij de beoordeling van het belang van het kind dienen de lidstaten met name terdege rekening te houden met het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige, in overeenstemming met zijn leeftijd en maturiteit.”

Bijgevolg dient het belang van het kind bij de uitvoering van de Kwalificatierichtlijn een van de overwegingen te zijn.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige. Hieruit volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen.

Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 22 December 2009”*, § 11-12).

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in april 2021 heeft verlaten en op 21 februari 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming deed in België. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Verzoekers voogd begeleidt hem tot hij 18 jaar oud is, met name tot [...] oktober 2024 (FOD Justitie, Dienst Voogdij, “*Kennisgeving van onze beslissing: je bent jonger dan 18 jaar*”, 22 maart 2022).

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Frans spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verschillende documenten neergelegd en verklaringen afgelegd die de omstandigheden van zijn verblijf in België schetsen. Hieruit blijkt onder andere dat verzoeker onderwijs volgt in België en vakantiewerk doet in de horeca. Verzoeker engageert zich ook op sociaal en sportief vlak, speelt volleybal in clubverband en gaat naar de fitness.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, vakantiewerk en de volleybalclub en zijn (dagelijkse) contacten met onder meer zijn leeftijdsgenoten, leerkrachten en voogd. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn minderjarige leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De maatregelen genomen door de taliban hebben onder meer de vrijheid van beweging, meningsuiting en gedrag van vrouwen en meisjes, alsook hun toegang tot onderwijs, werk, gezondheidszorg, justitie en sociale bescherming, in toenemende mate beperkt. In de praktijk worden vrouwen en meisjes grotendeels begrensd tot hun huiselijke omgeving. Volgens de Speciale Rapporteur van de VN over de mensenrechtensituatie in Afghanistan zijn de schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes grootschalig, systematisch en hardhandig geïmplementeerd, is het beleid van de taliban discriminerend en misogyn en resulteert dit in gendervervolging en een geïnstitutionaliseerd kader van ‘gender apartheid’ (EUAA *Country Focus: Afghanistan* van december 2023, p. 71 e.v.).

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terechtkomen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd.

Deze structurele discriminatie en uitsluiting van vrouwen en meisjes in de Afghaanse maatschappij heeft onmiskenbaar een invloed op het Afghaanse onderwijssysteem in het algemeen. Dat enerzijds het recht op onderwijs aan meisjes en anderzijds de toegang tot werk als leerkracht aan vrouwen wordt ontzegd, heeft een negatieve impact op (de kwaliteit van) het onderwijs in Afghanistan. Dit impliceert dat niet alleen aan meisjes het recht op onderwijs wordt ontzegd, maar dat ook het recht op onderwijs in hoofde van Afghaanse jongens kan worden aangetast.

Te dezen dient benadrukt dat het begrip ‘gegronde vrees’ een subjectief en objectief element omvat. Er dient tevens hernomen dat minderjarigen mogelijk niet in staat zijn om hun vrees te uiten of, omgekeerd, de vrees

overdrijven. Naargelang de specifieke omstandigheden moet derhalve een objectieve inschatting worden gemaakt van het risico dat de minderjarige verzoeker zou lopen, ongeacht diens subjectieve vrees.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers minderjarige leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Milab, gelegen in het district Shegal van de provincie Kunar.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie.

De Raad heeft kennis van het feit dat verzoeker op heden nog over een familiaal netwerk in Afghanistan beschikt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Hoewel verzoekers gezin zich in Afghanistan bevindt, dient het beginsel van eenheid van het gezin te worden afgewogen tegen andere elementen die spelen in het belang van verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, die door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker *in casu* zwaarder doorwegen.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Minderjarige mannelijke verzoekers om internationale bescherming die zich in geval van terugkeer niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen in Afghanistan, kunnen voldoen aan de cumulatieve voorwaarden inzake de specifieke sociale groep, zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Dit geldt in het bijzonder voor verzoeken die worden ingediend door minderjarigen die buiten Afghanistan een dergelijke gemeenschappelijke achtergrond of gemeenschappelijk kenmerk hebben ontwikkeld tijdens een identiteitsvormende fase van hun leven. De vereiste dat dergelijke gedragingen, kenmerken en overtuigingen alleen tot de vluchtelingenstatus kunnen leiden als ze voortkomen uit (toegeschreven) religieuze of politieke motieven moet derhalve niet voorhanden zijn.

Artikel 48/3, § 2, f) van de Vreemdelingenwet specificeert dat daden van vervolging de vorm kunnen aannemen van daden van genderspecifieke en kindspecifieke aard. Dit omvat schendingen van economische, sociale en culturele rechten en van kindspecifieke rechten (bv. het recht op onderwijs). Het feit dat de verzoeker een minderjarige is, kan een centrale factor zijn bij het bepalen van de behoefte aan internationale bescherming, aangezien de vermeende vervolging enkel van toepassing kan zijn op (of onevenredig veel gevolgen kan hebben voor) kinderen, of omdat specifieke kinderrechten geschonden kunnen worden.

Dienvolgens stelt de Raad vast dat minderjarigen die hun internationaal erkende mensenrechten laten gelden en/of non-conformistisch gedrag, waarden en overtuigingen hebben aangenomen, en daardoor worden gezien als personen die zich niet houden aan de heersende sociaal-culturele en/of religieuze normen, kunnen worden beschouwd als een bepaalde sociale groep, vooral - maar niet uitsluitend - als de aanneming van deze kenmerken, waarden en overtuigingen plaatsvond in een identiteitsvormende fase van hun leven.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat en het specifieke profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het voordeel van de twijfel, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in hoofde van verzoeker als minderjarige een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep. Tevens blijkt dat er voor hem

in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van deviant gedrag inzake de heersende (sociale) normen beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

7. Ten overvloede merkt de Raad op dat hij er zich terdege van bewust is dat de erkenning van de vluchtelingenstatus een mogelijkheid tot gezinshereniging opent. Of gezinshereniging in het belang van verzoeker is, moet in het kader van die specifieke verblijfsprocedure door de bevoegde diensten manifest worden onderzocht.

8. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS